

Andrageren anfører, at, da han i 23 Aar havde været i Post- og Telegrafvæsenets Tjeneste, maatte han paa Grund af sit nebrudte Helbred i 1876 ansøge om sin Afked, og erholdt da, trods sin lange Tjenestetid, kun udbetalt en forholdsvis ringe Sum een Gang for alle, fordi Bestemmelsen om Telegrafvæsenets Bestillingsmænds Selopensionering kun fik Anvendelse for de allerførste Aar af hans Tjenestetid, og Loven ikke kunde gives tilbagevirkende Kraft. Han har ikke senere kunnet opnaa nogen fast Stilling, har været meget plaget af Sygdom i sin Familie, og lever under saa trykkede Forhold, at han mangler de simpleste Livsfornödenheder. Da han paa et Andragende til Indenrigsministeriet om at erholde en Understøttelse har faaet Afslag, henvender han sig nu til Rigsdagen, for at bede den om at hjælpe ham til at erholde en saadan.

I Betragtning af Andragerens lange Tjenestetid foreslaaes Andragendet henvist til Indenrigsministeren.

18. Fra Baron Joseph Emil Abeler af Frederiksberg om Understøttelse (Indbragt den 7de Januar 1882 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds Rimestad).

Andrageren indgav i Samlingen 1880—81 et Andragende til Rigsdagen om, at der maatte blive tillagt ham et aarligt Beløb af den i sin Tid til Statskassen hjemfaldne Woelerske Fideikommisskapital, hvilket Andragende henvistes til Finansministerens og Justitsministerens Undersøgelse (se Tillæg B for nævnte Samling Sp. 1633—35, Tidenden Sp. 5597, 5598—99, 5602—3, 5604—5, 5607). Som det af foranstaaende Skrivelse af 24de November f. A. (se Sp. 2—3 b.) vil ses, har Finansministeren ikke set sig istand til at foretage Videre i Sagen, og Andrageren henvender sig derfor paany til Rigsdagen om den. Han henviser til, at, naar det i Ministeriets Skrivelse anføres, at den opstillede Sætning skal have være uomtvistet i Theorien, omtaler afbøde Professor Bornemann i sin Arveret S. 102 det som tvilsomt, om denne Anskuelse er rigtig, og finder, at denne Opfattelse snarere maatte føre til det Resultat, at Stamhuset saldt tilbage til første Opretters ikke-stamhusberettigede Arvinger. Hvad Praxis angaar, antager Andrageren, at der ikke findes nogen retslig Dom for den af Ministeriet udtalte Anskuelse, ligesaa lidt som nogen administrativ Praxis kan siges at være tilstede. Saavidt ham bekendt, er der kun eet Tilfælde, hvor der har været Tale om, at et Stamhus er blevet delt som Modialeiendom, nemlig det tidligere Stamhus i Stenalt i Randers Amt; men heller ikke i dette Tilfælde foreligger der nogen Højesteretsdom til Sagens Afgjørelse, men kun en Cancelli-Resolution, og dette Tilfælde mener han kan neppe benyttes som Rettesnor med Hensyn til Abelersborg, da første Besidder af Stenalt ogsaa var sidste Besidder, idet han døde uden Livsarvinger. En Slægtning havde nemlig testamenteret ham en Kapital paa 100,000 Rbd. med Ønske om, at der herfor skulde kjøbes Jordegods, som vilde være at oprette til et Stamhus, hvilket da ogsaa skete. Her kunde der ikke være Tvivl om, at første og sidste Besidders Arvinger maatte arve som Modialeiendom, men dette Tilfælde kan efter Andragerens Mening ikke sammenlignes med Forholdene ved det tidligere Stamhus og senere Baroni Abelersborg. Tværtimod støtter han ikke sin Begjæring paa en Betragtning af den strenge Ret, idet han indrømmer, at ifølge denne tilhører Kapitalen lovmæssig Staten, men han formener, at Billighed i høi Grad taler for ham. Han henviser i saa Henseende til Testators i selve Testamentet for Dagen lagte Beløvilje for sin Familie, og at det albrig har været dennes Mening, at Abelersborg skulde gaa bort fra Familien, ligesom at det er ved et rent Tilfælde, at Fideikommisskapitalen er hjemfalden til Statskassen. Andrageren hengiver sig derfor til det Haab, at Rigsdagen i Betragtning af, at han i lige Linie nedstammer fra Søhelten Cort Sivertsen Abeler, at han har været en virksom fremadseeridende Landmand, der har opdyrket ikke ubetydelige raa Arealer, at han har haft forskjellige offentlige Hverv og nu med stor Familie lever under særdeles trykkende Forhold, vil hjælpe ham til at erholde en livsvarig Understøttelse af den i Statskassen indbragne Abelerske Fideikommisskapital.

Da denne Sag vil finde sin Afgjørelse ved Behandlingen af Finansloven, gjør Udvalget ingen Indstilling.

19. Fra Enken efter Oversergent Peter William Frøberg om en Understøttelse (Indbragt den 12te Januar 1882 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 9de Valgkreds, Paulsen).

Efter hvad der anføres i Andragendet, afgik Oversergent i Artilleriet Frøberg efter længere Tids Svagelighed og et Mars Engleie ved Døden den 5te August 1881, efterladende sig en Enke med 5 uforsørjede Børn i en Alder fra 11 til 2 Aar. Da Enken kun oppebærer 93 Kr. 24 Ø.